

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ 31.03.2021, 20:36

Έχε τον νου σου στο παιδί...

A- A+

Ανθούλα Δανιήλ*

Ένα βιβλίο επίκαιρο, καθώς τον τελευταίο καιρό σχεδόν καθημερινά έχουμε κι ένα νέο περιστατικό με «Λύκους» και παιδιά. Ο βραβευμένος συγγραφέας απευθύνεται κυρίως στους γονείς για να τους αφυπνίσει, να τους προϊδεάσει ότι το κακό τριγυρίζει τα παιδιά τους μεταμφιεσμένο σε υπεράνω υποψίας καλόκαρδο άνθρωπο.

Το 2018 ο Μάκης Τσίτας έθεσε σε κυκλοφορία το βιβλίο για μικρά και μεγάλα παιδιά με τίτλο «Και βγάζω το καπέλο μου» από τις εκδόσεις «Κόκκινη κλωστή δεμένη», σε εξαιρετική εικονογράφηση της Ντανιέλας Σταματιάδη.

Ένα βιβλίο με ασυνήθιστο, όχι καλό τέλος, που βάση του είναι ένα ομαδικό παιχνίδι. Ένα παιχνίδι που όλοι μας έχουμε παίξει και έχουμε τραγουδήσει στη διάρκεια της παιδικής μας ηλικίας, χωρίς όμως καθόλου να σκεφτούμε πόσο σοβαρό ήταν το περιεχόμενό του.

«Περπατώ, περπατώ εις το δάσος/ όταν ο λύκος δεν είναι δω/ Λύκε, λύκε είσαι δω;» ρωτούν τα παιδιά, ενώ εκείνος σταδιακά ετοιμάζεται για να μπει στο παιχνίδι και να πει: «Παίρνω τη μαγκούρα μου και σας κυνηγώ» και τα παιδιά, σύμφωνα με το παιχνίδι, τρέχουν να κρυφτούν.

Στην ιστορία του Τσίτα τα παιδιά δεν περπατούν στο δάσος, αλλά παίζουν στο πάρκο της γειτονιάς τους, πλάι στο σπίτι τους, πλάι στον χαμογελαστό κύριο που κανείς δεν υποψιάζεται ότι το καπέλο, η γενειάδα και τα μαύρα του γυαλιά κρύβουν τον Λύκο. Που διαβάζει αδιάφορα, δήθεν, την εφημερίδα του, αλλά στην ουσία ετοιμάζεται για το «γεύμα» του. Που είναι ευγενικός και πρόθυμος να εξυπηρετήσει τα παιδιά και να τα βοηθήσει.

Εν ολίγοις ο Τσίτας έχει παρατηρήσει το φαινόμενο, έχει προβληματιστεί και έχει ανησυχήσει. Γι' αυτό γράφει το βιβλίο. απευθύνεται κυρίως στους γονείς για να τους αφυπνίσει, να τους προϊδεάσει ότι το κακό τριγυρίζει τα παιδιά τους μεταμφιεσμένο σε υπεράνω υποψίας καλόκαρδο άνθρωπο. Να τους πει πως τα κακά δεν συμβαίνουν μόνο στους άλλους, αλλά μπορούν να συμβούν και σε μας.

Το βιβλίο ήταν μια προειδοποίηση: Προσέχετε τα παιδιά σας, προσέχετε τους ανθρώπους που συναναστρέφεστε, αυτούς που είναι πρόθυμοι να σας εξυπηρετήσουν, να σας προωθήσουν, να σας βοηθήσουν. Προσέχετε τα παιδιά σας που δεν έχουν την ικανότητα να προφυλαχτούν. Μπορούν βεβαίως και οι ενήλικες να παρασυρθούν αλλά εκείνοι έχουν μέρος ευθύνης πολύ μεγάλο. Τα παιδιά όμως δεν φταίνε σε τίποτα και οι παιδικές πληγές δεν γιατρεύονται εύκολα, για να μην πούμε ότι δεν γιατρεύονται ποτέ.

Και ήρθε η πραγματικότητα να επαληθεύσει το βιβλίο και να δείξει πόσο μεγάλο ήταν το έγκλημα, όταν γκρεμίστηκαν οι ουρανοί πάνω στα κεφάλια μας που άφησαν αποσβολωμένο το κοινό, τον γονιό, τον κάθε άνθρωπο που είχε συνείδηση και έφριττε βλέποντας το δικό του παιδί σε κάθε κακοποιημένο παιδί.

Ο Τσίτας στο τέλος του βιβλίου του μάς έλεγε ότι ο φύλακας του πάρκου τον κατάλαβε τον «Λύκο» και πρόλαβε το κακό, όμως την άλλη μέρα άλλος «Λύκος» είχε πάρει τη θέση του στο ίδιο παγκάκι, στο ίδιο πάρκο και περίμενε να έρθουν άλλα παιδιά στο πλάι του. Ακριβώς όπως τον τελευταίο καιρό τα ΜΜΕ έχουν σχεδόν καθημερινά κι ένα νέο περιστατικό με «Λύκους» και παιδιά. Το κακό είναι σαν τη Λερναία Ύδρα. ένα κεφάλι κόβεις και εμφανίζονται άλλα δέκα.

Ο Τσίτας (βραβευμένος από την Ευρωπαϊκή Ένωση συγγραφέας) έχει μακρά διαδρομή στο παιδικό βιβλίο, είναι πνεύμα ανήσυχος και όσα έγραψε και γράφει έχουν στόχο κοινωνικό και παιδαγωγικό. Δεν απορρίπτει τις παραδοσιακές ιδέες, αλλά τις αξιοποιεί, τις μεταπλάθει. Ντύνει τα παλιά παραμύθια με σύγχρονο μύθο κάνοντάς τα επίκαιρα, όπως και στο βιβλίο «Και βγάζω το καπέλο μου», με το οποίο μας έδειξε πως η πραγματικότητα ήρθε, δυστυχώς, με τραυματικό τρόπο να τον επιβεβαιώσει.

Στην ώρα που κυκλοφόρησε, το 2018, ήταν ένα πολύ καλό και πρωτότυπο βιβλίο που έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου σε γονείς και παιδιά. Μετά τις τελευταίες δραματικές εξελίξεις, όμως, αποδείχτηκε ένα βιβλίο προφητικό, συγκλονιστικό που όποιος το διαβάζει τώρα, ανοίγει διάπλατα τα μάτια του από την έκπληξη για το κακό που ήταν τόσο κοντά μας και δρούσε αθέατο και ανενόχλητο.

Αν στα παραμύθια ισχύει πάντα το αίσιο τέλος, στον αληθινό σημερινό μας κόσμο δυστυχώς δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι συμβαίνει το ίδιο. Γι' αυτό ας προστατεύσουμε τα παιδιά, τα εγγόνια, τους μαθητές μας. Ας τους μιλήσουμε με ειλικρίνεια για τους Λύκους που караδοκούν. Για να 'χουν κι εκείνα, όπως κι εμείς, τον νου τους.

* Δρ Φιλολογίας, συγγραφέας και κριτικός λογοτεχνίας, μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων, μέλος της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών